

Nota

Ministerie van Defensie
Militaire Inlichtingendienst
Bureau Contra-Inlichtingen

Nota bestemd voor
Zie verzendlijst

Nummer
BCI/942044

Datum
21 november 1994

Rubricering
[REDACTED]

Onderwerp
Probleemanalyse anti-militarisme.

1. INLEIDING

In het verleden kon de anti-militaristische beweging in Nederland rekenen op een vrij brede maatschappelijk steun. In verband met het NAVO-dubbelbesluit en het daaraan gekoppelde regeringsbesluit om kruisvluchtwapens in Nederland te plaatsen ontstond een gunstig klimaat voor het anti-militaristische gedachtengoed. De anti-militaristische beweging maakte destijds deel uit van de Beweging, een linkse stroming waarin tevens de anti-kernenergie-, anti-apartheids- en de kraakbeweging waren samengebundeld. Aan de anti-militaristische gevoelens werd vooral uiting gegeven door middel van demonstraties en actie-meerdaagsen georganiseerd door kerkelijke organisaties, vredesplatforms en actiegroepen. Hoewel het overgrote deel van demonstranten en sympathisanten zich vanuit een oprechte visie bewogen binnen de ruimte die voor protest en oppositie wordt geboden binnen het democratisch bestel, waren er binnen het anti-militarisme altijd elementen die deze grenzen bewust overschreden. Het betrof hier met name personen die, eventueel in groepsverband schade toebrachten aan militaire objecten, vliegtuigen, voertuigen of apparatuur. De acties waren veelal gericht op het verkrijgen van publiciteit. Voor deze activisten, die in een aantal gevallen afkomstig waren uit of verbonden waren met de kringen van dienstweigeraars, bestond bij de toenmalige militaire inlichtingendiensten MARID, LAMID en LUID grote interesse en werd door deze diensten samengewerkt met andere instanties [REDACTED]

In verband met de veranderde internationale veiligheidssituatie en de daaraan gerelateerde ontwikkelingen op defensiegebied werd echter sinds enige jaren een kentering geconstateerd binnen de anti-militaristische beweging. Andere significante uitingsvormen van de Beweging zoals anti-apartheid en anti-kernenergie waren op dat moment reeds praktisch verdwenen, hetgeen een indicatie was van de ingezette de-ideologisering. In het anti-militarisme trokken actie-meerdaagsen en demonstratiebijeenkomsten, zoals de Paasmars, VAK-mobiel en AIK-dagen steeds minder publiek. Het bleek dat dit soort evenementen nog slechts door een kleine groep ideologisch werd gedragen en dat voor deelname en organisatie nauwelijks belangstelling bestond. Hieruit werd afgeleid dat er binnen de anti-militaristische beweging onvoldoende draagvlak over was om veel aanhangers voor evenementen te mobiliseren. Deze ontwikkeling, die vooral werd gesignaleerd bij het meer gematigde deel van de anti-militaristische beweging, hield echter geen gelijke tred met de aantallen incidenten bij militaire objecten en Defensie orderbedrijven. Het bleek dat er nog steeds een kleine harde kern van anti-militaristen bestond die bereid was tot het uitvoeren van bekladdings- en vernielingsacties. Deze kern kwam vooral voort uit het deel van de anti-militaristische beweging dat zich aangesproken voelde tot de zogenaamde ploegscharen-gedachte. In deze visie, die zijn oorsprong vindt in de Verenigde Staten, wordt de wortel van het kwaad gevormd door het bestaan en de aanwezigheid van wapens en streeft men naar de omsmeding van alle wapens tot ploegscharen of andere (milieu-vriendelijke) werktuigen. Het hoogtepunt van de activiteiten van de harde kern vormde de aanslag [REDACTED]

- [REDACTED]
- d. Imagoverlies heeft echter ook een interne component, want ook tegenover de eigen personeelsleden is het nauwelijks verklaarbaar dat enkelingen in staat blijken te zijn telkenmale voor grote schadeposten te zorgen. Anderzijds wordt personeel van de Krijgsmacht oneigenlijk belast met bewakingstaken, die niet bij het rangsniveau behoren. Hier-door vallen negatieve effecten te bespeuren m.b.t. de motivatie van het personeel.

2.2. Bedreiging

De bedreigingen die vanuit anti-militaristische kring worden gericht tegen Defensie zijn de laatste jaren, zoals reeds werd gememoreerd in de inleiding, sterk veranderd. In eerste instantie was sprake van een breed gewortelde anti-militaristische beweging. Met het wegvallen van het maatschappelijke fundament veranderden ook de activiteiten gericht tegen Defensie. De rechtvaardiging van demonstratieve acties vonden de activisten in de onderwerpen:

- a. Oprichting van de Luchtmobiele Brigade.
- b. Levering overtollig defensie materieel aan Turkije.
- c. Laagvliegactiviteiten Goose Bay (Canada) i.v.m. Innu-indianen.
- d. Out-of-area operaties t.b.v. VN, NAVO of WEU.

Ook nu nog worden deze actie-items gehanteerd, echter nu worden slechts kleinschalige 'hit and run'-acties waargenomen, die gepleegd worden door een zeer kleine dadergroep. Ogenschijnlijk is het merendeel van de acties zelfs toe te schrijven aan één persoon. Het is onduidelijk of de activiteiten worden gepleegd vanuit een ideologie of dat er slechts een automatisme of frustratie aan ten grondslag ligt. De gewijzigde taakstelling, organisatie, Defensiebegroting en taakuitvoering van Defensie lijken de kleine harde kern van anti-militaristen echter volledig voorbij te zijn gegaan, danwel wordt daaraan geen waarde gehecht gezien hun opvattingen.

Het aantal gepleegde acties nam in 1993 met 30% toe tot ongeveer 250 per jaar. In 1994 werden tot dusverre (stand oktober 1994) 252 acties gemeld zodat ook dit jaar een toename te constateren valt. De aard van de acties bleef min of meer dezelfde; solistische 'hit and run'-acties in de vorm van kladden, knippen of betreden. Geconstateerd werd dat er tegen de Koninklijke Landmacht (KL) en Koninklijke Luchtmacht (Klu) nagenoeg evenveel acties werden uitgevoerd, hetgeen waarschijnlijk mede zijn oorzaak vindt in de toename van acties gericht tegen de Luchtmobiele Brigade. De acties tegen de KL waren voornamelijk gericht tegen hekken, gebouwen en voertuigen (het lekprikken van banden). Bij de Klu betrof het voornamelijk vernieling van hekken, bekladding van gebouwen en in een drietal gevallen het onklaar maken van de landingslichten. De Koninklijke Marine en de KMar bleven bij de acties vrijwel geheel buiten schot. De meeste acties vonden plaats in de provincies Gelderland, Utrecht en Noord-Brabant, waarbij opviel dat er m.n. in Utrecht een vrij sterke toename in acties te bespeuren viel. E.e.a. wordt naar alle waarschijnlijkheid veroorzaakt door het grote aantal acties tegen Vliegbasis Soesterberg i.v.m. het feit dat activisten er van uit gaan dat dit de thuisbasis zal worden van de luchtcomponent van de Luchtmobiele Brigade. De acties werden voornamelijk in de nachtelijke uren gepleegd. In ongeveer 4 % van de gevallen zijn verdachten bekend geworden c.q. aangehouden.

[REDACTED]

[REDACTED]

op Vliegbasis Deelen in 1992, waarbij voor meer dan 9Mf schade werd aan-gericht. Hoewel er van uit wordt gegaan dat deze actie verder ging dan de bedoeling was ('de gelegenheid maakt de dief'), vormde e.e.a. een goede indicatie voor de actiebereidheid van deze kleine harde kern. Sinds dit incident wordt Defensie met een constante stroom van minder omvangrijke anti-militaristische activiteiten geconfronteerd. Het belang van het aspect publiciteit, als actiedoel van de activisten om zoveel mogelijk mensen te mobiliseren, nam hierbij onder invloed van de bovengenoemde ontwikkelingen af.

2. ANALYSE HUIDIGE TOESTAND

2.1. Belang

In relatie tot het fenomeen anti-militarisme zijn voor Defensie een aantal belangen te onderkennen. Het betreffen met name de primaire belangen zoals de paraatheid en inzetbaarheid van de Krijgsmacht en de kosten verbonden aan het herstellen van de toegebrachte schade en de inzet van extra personeel voor bewakingsdoeleinden. Tevens zijn als afgeleide belangen te onderkennen het imagoverlies bij het Nederlandse volk en negatieve effecten bij het eigen personeel.

- a. De paraatheid en de operationele inzetbaarheid van de Krijgsmacht werd tot dusverre door anti-militaristische activiteiten nauwelijks fundamenteel in gevaar gebracht. Desalniettemin kan worden gesteld dat de inzetbaarheid van helikopters na het incident op Deelen verminderde, er waren immers drie helikopters vrijwel onherstelbaar beschadigd. De helikopters, waarvan veelvuldig gebruik wordt gemaakt tijdens vredesoperaties t.b.v. de VN, NAVO en WEU, konden niet langer operationeel worden ingezet. Evenmin kon gedurende langere tijd gebruik worden gemaakt van de door de aanslag zwaar beschadigde onderhoudshangar. Recentelijk (september 1994) werden bij een bandenprikactie op het Artillerie Schiet Kamp (ASK) 't Harde 90 banden van voertuigen lekgeprikkt, waardoor vele voertuigen voor langere tijd niet inzetbaar waren. Verder wordt de operationele inzetbaarheid van de Krijgsmacht aangetast door de inzet van niet-organiek bewakingspersoneel voor bewakingstaken. Dit personeel is afkomstig uit alle disciplines van het militaire onderdeel en wordt tijdelijk (extra) ingezet om de bewaking, in verband met de vele klad- en knipacties, te versterken en kan de normale taak (deels) niet uitvoeren. Ten aanzien van paraatheid en inzetbaarheid, eens tijdens de koude oorlog een relatief begrip omdat de waarschijnlijkheid van daadwerkelijke operationele inzet ten behoeve van de oorlogstaak gering was, dient verder te worden vermeld dat dit aspect in de nieuwe omstandigheden aan belang heeft gewonnen. De Krijgsmacht wordt momenteel bij voortduring, weliswaar in relatief kleine aantallen, operationeel ingezet bij crisisbeheersingsoperaties voor VN, WEU en NAVO, terwijl de reactietijd soms kort is.
- b. De kosten die zijn verbonden aan het herstellen van schade die wordt toegebracht door anti-militaristische acties, worden jaarlijks geschat op tenminste 1 Mf. De schade die werd aangericht sinds 1979 wordt geschat op tenminste 12 Mf, exclusief het incident 'Deelen'. Verder wordt personeel dat wordt ingezet voor de uitvoering van de extra bewakingstaken volgens geldende regelingen financieel gecompenseerd. Dit brengt, naast de reeds gememoreerde effecten voor de inzetbaarheid, extra kosten met zich mee ten laste van de Defensie begroting.
- c. Het is duidelijk dat het imago van de Krijgsmacht, een afgeleid belang, schade oploopt als enkelingen in staat blijken te zijn militaire onderdelen te betreden en ongestraft vernielingen of bekladdingen kunnen plegen. Dit effect werd in het verleden versterkt door de drang naar publiciteit bij de activisten. In de media kan de Krijgsmacht gepresenteerd worden als een organisatie die niet in staat is het eigen materieel adequaat te beveiligen. Deze beeldvorming, waarbij deels voorbij wordt gegaan aan de praktische omstandigheden als de grootte van de te beveiligen objecten en de opgelegde beperkingen bij de beveiliging tijdens vreedetijd, lijkt verklaarbaar maar is niet acceptabel.

- [REDACTED]
- d. Imagoverlies heeft echter ook een interne component, want ook tegenover de eigen personeelsleden is het nauwelijks verklaarbaar dat enkelingen in staat blijken te zijn telkenmale voor grote schadeposten te zorgen. Anderzijds wordt personeel van de Krijgsmacht oneigenlijk belast met bewakingstaken, die niet bij het rangsniveau behoren. Hier-door vallen negatieve effecten te bespeuren m.b.t. de motivatie van het personeel.

2.2. Bedreiging

De bedreigingen die vanuit anti-militaristische kring worden gericht tegen Defensie zijn de laatste jaren, zoals reeds werd gememoreerd in de inleiding, sterk veranderd. In eerste instantie was sprake van een breed gewortelde anti-militaristische beweging. Met het wegvallen van het maatschappelijke fundament veranderden ook de activiteiten gericht tegen Defensie. De rechtvaardiging van demonstratieve acties vonden de activisten in de onderwerpen:

- a. Oprichting van de Luchtmobiele Brigade.
- b. Levering overtollig defensie materieel aan Turkije.
- c. Laagvliegactiviteiten Goose Bay (Canada) i.v.m. Innu-indianen.
- d. Out-of-area operaties t.b.v. VN, NAVO of WEU.

Ook nu nog worden deze actie-items gehanteerd, echter nu worden slechts kleinschalige 'hit and run'-acties waargenomen, die gepleegd worden door een zeer kleine dadergroep. Ogenschijnlijk is het merendeel van de acties zelfs toe te schrijven aan één persoon. Het is onduidelijk of de activiteiten worden gepleegd vanuit een ideologie of dat er slechts een automatisme of frustratie aan ten grondslag ligt. De gewijzigde taakstelling, organisatie, Defensiebegroting en taakuitvoering van Defensie lijken de kleine harde kern van anti-militaristen echter volledig voorbij te zijn gegaan, danwel wordt daaraan geen waarde gehecht gezien hun opvattingen.

Het aantal gepleegde acties nam in 1993 met 30% toe tot ongeveer 250 per jaar. In 1994 werden tot dusverre (stand oktober 1994) 252 acties gemeld zodat ook dit jaar een toename te constateren valt. De aard van de acties bleef min of meer dezelfde; solistische 'hit and run'-acties in de vorm van kladden, knippen of betreden. Geconstateerd werd dat er tegen de Koninklijke Landmacht (KL) en Koninklijke Luchtmacht (Klu) nagenoeg evenveel acties werden uitgevoerd, hetgeen waarschijnlijk mede zijn oorzaak vindt in de toename van acties gericht tegen de Luchtmobiele Brigade. De acties tegen de KL waren voornamelijk gericht tegen hekken, gebouwen en voertuigen (het lekprikken van banden). Bij de Klu betrof het voornamelijk vernieling van hekken, bekladding van gebouwen en in een drietal gevallen het onklaar maken van de landingslichten. De Koninklijke Marine en de KMar bleven bij de acties vrijwel geheel buiten schot. De meeste acties vonden plaats in de provincies Gelderland, Utrecht en Noord-Brabant, waarbij opviel dat er m.n. in Utrecht een vrij sterke toename in acties te bespeuren viel. E.e.a. wordt naar alle waarschijnlijkheid veroorzaakt door het grote aantal acties tegen Vliegbasis Soesterberg i.v.m. het feit dat activisten er van uit gaan dat dit de thuisbasis zal worden van de luchtcomponent van de Luchtmobiele Brigade. De acties werden voornamelijk in de nachtelijke uren gepleegd. In ongeveer 4 % van de gevallen zijn verdachten bekend geworden c.q. aangehouden.

[REDACTED]

2.3. Weerstand

Het weerstandsvermogen van de Krijgsmacht in relatie tot anti-militaristische activiteiten bestaat uit een uitgebreid pakket aan beveiligingsmaatregelen, waarbij alle militaire objecten in Nederland in meerdere of mindere mate beveiligd worden. Deze beveiligingsmaatregelen zijn gebaseerd op de MP10/10. Hierbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd waarvan één een directe relatie vertoont met het actuele dreigingsbeeld. Zo worden er bewakingsfasen gehanteerd die afhankelijk van de dreiging de mate van bewaking (bewakingsinspanning) regelen. Een ander uitgangspunt is dat de uitgestrektheid van een aantal militaire objecten (m.n. vliegvelden) het niet mogelijk maakt betreffend object in zijn totaliteit onafgebroken te vrijwaren voor mogelijke acties, waardoor de beveiliging zich meer dient te richten op specifieke delen van het object. De mate van beveiliging is tevens afhankelijk van de aard en het belang van het te beveiligen object, of van het zich (eventueel tijdelijk) op het object bevindende militaire materieel. Hierbij worden de volgende objecten onderscheiden:

- a. Zeer vitale objecten. Dit zijn objecten waarvan het materieel en/of de infrastructuur onmisbaar en van het allergrootste belang zijn voor de taakuitvoering van de Krijgsmacht omdat daarvoor geen alternatief aanwezig is en waarvan het verlies een directe invloed heeft op de gevechtswaarde van de Krijgsmacht.
- b. Vitale objecten. Objecten waarvan het materieel en/of de infrastructuur moeilijk vervangbaar of van groot belang zijn voor de taakuitvoering van de Krijgsmacht en waarvan het verlies de gevechtswaarde van de Krijgsmacht op den duur nadelig zal beïnvloeden. Tevens worden daaronder begrepen de objecten waarvan het verlies:
 - (1) de Krijgsmacht groot financieel nadeel zou berokkenen;
 - (2) maatschappelijk of juridisch gezien moet worden voorkomen.
- c. Overige objecten.

Een overzicht van objecten, die binnen de hiervoor gegeven definities als zeer vitaal of vitaal worden beschouwd is beschikbaar. Binnen grotere objecten, zoals bijvoorbeeld vliegvelden, worden zwaartepunten (clusters) gelegd ten aanzien van beveiliging. Bij de objecten buiten de clusters, alsmede in de periferie (15-20 km) wordt gepatrouilleerd door bewakingspersoneel eventueel met honden. Op bescheiden schaal wordt bij de uitvoering van deze vorm van bewaking samengewerkt met de lokale politie en KMar.

De beveiligingsmaatregelen laten zich onderscheiden naar soort:

- a. Bewaking. In het kader van de bewaking worden drie fasen onderscheiden n.l. normale bewaking, verhoogde bewaking en verscherpte bewaking. Daarnaast kunnen op grond van een onderkende of mogelijke dreiging en/of bijzondere omstandigheden aanvullende beveiligingsmaatregelen genomen worden. De reeds eerder genoemde extra bewaking (sinds 'Deelen') vindt plaats op last van de Secretaris Generaal en valt onder laatstgenoemde categorie.
-

- [REDACTED]
- b. Infrastructurale- en elektronische beveiliging. Binnen de Krijgsmacht zijn, mede naar aanleiding van 'Deelen', tal van projecten in gang gezet om de infrastructurale- en elektronische beveiliging op de onderdelen te verbeteren. Hierbij worden de clusters voorzien van detectieapparatuur en vertragende maatregelen zodat de bewaking kan reageren binnen de door de maatregelen gegenereerde uitsteltijd. Zolang deze projecten nog niet zijn voltooid wordt niet organiek personeel, op last van de Secretaris Generaal, ingezet voor bewakingstaken.

Zoals bij de uitgangspunten reeds genoemd, wordt bij de uitvoering van de beveiliging rekening gehouden met het actuele dreigingsbeeld. In dit beeld wordt door de MID voorzien door middel van het wekelijkse CINTSUM en ad-hoc rapportages. Door tal van factoren kan echter slechts een algemeen dreigingsbeeld samengesteld worden, waardoor het niet mogelijk is concrete, op het object toegespitste, dreigingsinformatie bekend te stellen.

[REDACTED]

In het algemeen kan worden gesteld dat de Krijgsmacht, mede gezien in het licht van het beschikbare budget, in het kader van de beveiliging van militaire objecten een maximale inspanning levert. In een aantal gevallen kon hierdoor preventief worden opgetreden. Desondanks blijkt het niet mogelijk volledig te voorkomen dat schade wordt toegebracht aan militaire objecten. Het verder intensiveren van de beveiliging zal aan deze situatie naar verwachting niets veranderen.

2.4. Conclusie

In relatie tot het fenomeen anti-militarisme kan worden vastgesteld dat het weerstandsvermogen van de Krijgsmacht onvoldoende is om het overgrote deel van de knip-, klad-, en prikacties te pareren. Gesteld kan worden dat een eventueel acceptabel niveau in aantal en aard van acties voortdurend wordt overschreden. Gezien het onvoorspelbare karakter van de dreiging en de constatering dat het intensiveren van de bewakingsinspanning, binnen de geldende beperkingen tijdens vredesomstandigheden, slechts ten dele tot het beoogde effect heeft geleid, kan geconcludeerd worden dat er geen evenwicht bestaat tussen de capaciteit om militaire objecten te beveiligen enerzijds en de specifieke dreigingsvorm anderzijds. Het wordt sterk betwijfeld of een verdere intensivering van de bewakingsmaatregelen wel tot het gewenste resultaat zou leiden. Afgezet tegen de bron van de dreiging, een zeer kleine harde kern van activisten, in relatie tot de te beschermen belangen zou bij een verdere intensivering van de beveiliging sprake zijn van een onevenredige inspanning.

[REDACTED]

3. BEOORDELING HUIDIGE SITUATIE

Hoewel het aantal anti-militaristische acties de afgelopen jaren toenam kan niet worden gesproken van een verhoogde dreiging. De aard van de acties bleef de afgelopen jaren dezelfde. De acties wekken in eerste instantie niet de indruk dat daarmee de paraatheid of operationele inzetbaarheid van de Krijgsmacht wordt aangetast. Bij een nadere beschouwing blijkt echter dat deze primaire belangen in een aantal gevallen in het geding zijn geweest. Hierbij wordt verwezen naar het incident op Deelen (1992)

[REDACTED]

[REDACTED]

en een incident bij ASK 't Harde (1994), waarbij de operationele inzetbaarheid werd aangetast. Tevens werden andere belangen, genoemd in punt 2.1., van de Krijgsmacht aangetast. De beveiligingsinspanning die door de krijgsmacht wordt geleverd, is hoog, waarbij vermeld wordt dat een verder intensivering waarschijnlijk niet zal leiden tot het stoppen of volledig voorkomen van vernielingsacties door anti-militaristen.

[REDACTED]

Gezien de afnemende interesse voor het fenomeen anti-militarisme en de ontwikkelingen rond het onderwerp Defensie in Nederland wordt niet verwacht dat er binnen deze beweging op de korte tot middellange termijn een opleving ontstaat. Evenmin wordt verwacht dat de actiebereidheid van de kleine harde kern anti-militaristen, aangevoerd van [REDACTED] onder invloed van het gewijzigde Defensiebeleid zal teruglopen.

Hiermede wordt geconstateerd dat de risico's voor de Defensieorganisatie bij een ongewijzigd beleid, op hetzelfde niveau zullen blijven.

4. GEWENSTE TOESTAND

4.1. Belang.

Gestreefd dient te worden naar een situatie waarbij de Krijgsmacht zoveel mogelijk gevrijwaard blijft van anti-militaristische acties die thans grotendeels worden uitgevoerd door eenlingen, zodat de genoemde belangen niet langer worden aangetast. Enerzijds betekent dit dat de primaire belangen, zoals de paraatheid en inzetbaarheid en vermindering van kosten ten gevolge van schade, worden veiliggesteld. Anderzijds zal de Krijgsmacht niet langer ongewenst gezichtsverlies lijden en kan de beveiligingsinspanning worden teruggebracht naar het normale niveau, waardoor de beveiligingsuitgaven kunnen verminderen, m.n. in de personele sfeer.

4.2. Bedreiging.

Hoewel de bedreigingen vanuit anti-militaristische kring tegen Defensie nooit tot nihil gereduceerd kunnen worden, moet worden gestreefd naar een situatie waarbij de actiebereidheid bij individuele activisten uit de kleine harde kern afneemt of wegvalt. Deze bereidheid lijkt deels te ontstaan door de normale exploitatie en inzet van het Defensie-apparaat. Het behoeft geen betoog dat hierin niet de wijziging zal optreden die de activisten zich wensen. Anderzijds kunnen activisten de actiebereidheid, ook bij zichzelf, slechts in stand houden als zij feitelijk in staat worden gesteld acties uit te voeren. Dit betekent dat de pakkans acceptabel moet zijn, men een bepaalde mobiliteit moet hebben, verzekerd moet zijn van een onderkomen en een inkomen, en de tijd moet hebben acties te plegen. Bij het verminderen van de bedreiging door het reduceren van de actiebereidheid bij de activisten zullen deze praktische factoren in beschouwing moeten worden genomen. Verder dient te worden nagegaan in hoeverre psychische factoren een reden kunnen vormen voor het gedrag van betrokkene(n).

4.3. Weerstand.

Vastgesteld werd reeds dat een verdere intensivering van de defensieve (beveiligings-) maatregelen waarschijnlijk niet tot het gewenste resultaat zal leiden. Het weerstandsvermogen van de krijgsmacht dient in stand te worden gehouden totdat de actiebereidheid bij individuele activisten is verdwenen. Het meer gericht inzetten van bewakingspersoneel en beveiligingsmiddelen aan de hand van concrete dreigingsinformatie is een mogelijke optie om het weerstandsvermogen te versterken. Hieraan zijn echter een aantal beperkingen verbonden

[REDACTED]

[REDACTED]

5. CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN PROBLEEMANALYSE

Op basis van het eerder genoemde kan worden vastgesteld dat het belang en het weerstandsvermogen zich niet fundamenteel zullen wijzigen. Concluderend kan worden gesteld dat een wijziging in de situatie pas zal kunnen worden bereikt als de bedreiging wordt verminderd. In punt 4.2. van deze analyse zijn daartoe een aantal aanknopingspunten opgesomd. Hieruit blijkt dat om de bedreiging te verminderen, het noodzakelijk is de omstandigheden te veranderen waarin activisten zich bevinden. Met name wordt gedacht aan de volgende aspecten:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[Redacted]

Hoofd Bureau Contra-Inlichtingen

[Redacted]
Luitenant-kolonel

Bijlagen
-geen -

Opsteller
Maj. [Redacted]

Rubricering
[Redacted]

Toestelnummer
[Redacted]

[Redacted]

[REDACTED]

VERZENDLIJST, behorende bij probleemanalyse Anti-militarisme.

HMID

HACIV

PHMID/KM

PHMID/KL

PHMID/KLu

LSO/KM

LSO/KL

LSO/KLu

C-MIDDET/NL

i.a.a.

BVD/D-2 t.a.v. dhr. [REDACTED]

dhr. [REDACTED]

[REDACTED]